

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 63/24
13.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: мр Сретка Јанковића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окр. АА и др**, због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног АА, адв. Симић Жељка, браниоца окривљеног ББ, адв. Саше Ристића и браниоца окривљеног ВВ, адв. Димић Мирка, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.547/18 од 26.07.2023. године, у јавној седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног АЈТ-а, а у присуству окривљеног АА, као и бранилаца, адв. Жељка Симића, адв. Саше Ристића и адв. Мирка Димића, дана 13.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног АА, адв. Симић Жељка и Вишег јавног тужиоца у Београду у односу на окр. ББ, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.547/18 од 26.07.2023. године, у односу на окривљеног АА и окривљеног ББ, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду **окривљеног АА**, због извршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 1 у вези члана 33 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **1 (једне) године и 6 (шест) месеци** и на **НОВЧАНУ КАЗНУ** у одређеном износу од **50.000,00 динара**, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, а уколико осуђени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, а ако осуђени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако осуђени плати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити, а **окривљеног ББ** применом одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **3 (три) године и НОВЧАНУ КАЗНУ** у одређеном износу од **50.000,00 динара**, коју је окривљени дужан да плати у року од три

месеца од правоснажности пресуде, а уколико осуђени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, а ако осуђени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако осуђени плати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити, док се жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адв. Жељка Симића, у преосталом делу, као и жалбе браниоца окривљеног ББ, адв. Саше Ристића и браниоца окривљеног ВВ, адв. Димић Мирка, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.547/18 од 26.07.2023. године, се у **непреиначеном делу ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.547/18 од 26.07.2023. године, окривљени АА, ББ и ВВ су оглашени кривим и то окривљени АА и окривљени ББ да су као саизвршиоци извршили кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, а окривљени ВВ кривично дело фалсификовање новца из члана 223 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, па је окривљени АА осуђен на казну затвора од две године и шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, а окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде, а окривљени ВВ је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује у ..., у улици ..., са применом мере електронског надзора, као и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правоснажности пресуде. На основу члана 87 у вези члана 223 став 5 Кривичног законика, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци побијане пресуде, као и окривљеном ВВ, од кога је одузета једна лажна новчаница апоена 1.000,00 динара, серијског броја ... На основу одредбе члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 261 став 2 тачка 9 ЗКП-а, окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износ од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док се на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП-а окривљени ослобађају дужности плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени осуде на казне затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адв. Симић Жељко, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се побијана

пресуда преиначи у корист окривљеног, односно да се изврши блажа квалификација кривичног дела које окривљени јесте учинио, те да се исти условно осуди или свакако блаже казни или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ББ, адв. Саша Ристић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи и окривљени ослободи оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да се иста преиначи и окривљеном применом одредбе члана 56 Кривичног законика ублажи изречена казна и омогући да исту издржава у просторијама у којима станује;

-бранилац окривљеног ВВ, адв. Мирко Димић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се окривљени ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 223 став 2 у вези става 1 КЗ.

Апелациони јавни тужилац у Београду доставио је поднесак Ктж.бр.65/24 од 26.01.2024. године, у којем је предложио да се жалба тужиоца усвоји, а побијана пресуда преиначи у смислу жалбеног предлога, а да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, па је, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

жалбе браниоца окривљеног АА и Вишег јавног тужиоца у односу на окривљеног ББ су основане, док су у преосталом делу жалбе неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног АА у изјављеној жалби указује да је првостепени суд извео погрешан закључак да је окривљени правио лажни новац, да за такав закључак не постоје докази у предмету.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног АА су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд управо из одбране окривљеног АА правилно закључио да је он појаснио његову улогу приликом извршења овог кривичног дела, при чему да је окривљени АА извршио предметно кривично дело на начин описан у изреци пресуде првостепени суд је закључио и на основу исказа сведока ГГ, као и из чињенице да је код окривљеног пронађена одређена количина фалсификованог новца, тачније 17 новчаница у апоенима од 1.000,00 динара, 3 новчанице у апоенима од 2.000,00 динара и једна новчаница апоена 200 евра, као и опрема за израду фалсификованих новчаница, тачније 5 USB меморија, да је фолдер на једној од њих “новчанице спремне за штампу” у апоенима од 1.000,00 и 2.000,00 динара, уређај “Sigma SL 401” и лаптоп, а у прилогу уверења суда да је управо окривљени АА направио и дистрибуирао фалсификовани новац говори и извештај о садржају комуникације, те у разговору од 09.01.2017. године, који је окривљени АА водио са ДД, где се лице НН, односно ДД обраћа: “Стави то у пакет, узорак и послаћу ти ја .....”, “...за ту количину од пола тоне колико пара би требало да буде”, АА одговара: “Исто 1,4 брата”, НМ: “Значи 200 хиљада, а”, АА:

“Прерачуно си, 125”, НМ: “Договорено, само ми спреми 1-1 да се однесе на увид, да види то лик”, а АА одговара: “Да, само што нису исечене, како се зове, помери за паковања али ће да види како изгледа”, НМ: ”Одради молим те то, да се исече”, као и на основу разговора од 12.01.2017. године, као и од 21.01.2017. године, који разговор је водио са окривљеним ББ и које разговоре је првостепени суд детаљно интерпретирао на странама 28 и 29 образложења побијаног решења. Осим тога, првостепени суд је детаљно интерпретирао и на страни 29 садржај комуникације између окривљеног АА и окривљеног ВВ, а из које комуникације се недвосмислено утврђује да је између окривљених АА и ВВ постојао договор о дистрибуцији фалсификованог новца који је на крају и пресретнут приликом лишења слободе окривљених, којом приликом су и пронађене фалсификоване новчанице и код једног и код другог окривљеног. Притом, посебно треба имати у виду да је окривљени АА доставио суду фотографије сајта “Купујем-продајем”, као доказ да се бавио продајом различитих предмета и да се комуникација управо односи на продају “кромпира, пилића и јаја”, али се из сајта јасно види да се окривљени АА никада није бавио продајом прехрамбених производа, већ, како је то наведено, управо продајом мобилних телефона, плацева, играчака, гардеробе итд., те у том смислу суд овакве наводе окривљених није ни прихватио. Првостепени суд правилно измењену одбрану АА у којој је навео да је дело пред Вишим јавним тужилаштвом признао јер је на то био присиљен, будући да га је инспектор звани “...” натерао на признање тако што му је претио, првостепени суд правилно није прихватио, пре свега имајући у виду да је окривљени у просторијама Вишег јавног тужилаштва саслушан у присуству браниоца по службеној дужности, те да је окривљени јасно и концизно објаснио која је била његова улога у ланцу производње, али и дистрибуције фалсификованог новца. Притом, првостепени суд правилно није прихватио ни део одбране окривљеног АА који се односи на познанство са ВВ, када је навео да се знају из фирме у којој су радили заједно, да му није продао наведену новчаницу, већ му је само информативно показао новчаницу од 1.000,00 динара, те да је мислио да може да му користи да купи сладолед или тако нешто и да се та новчаница случајно нашла у рукама ВВ у тренутку када их је полиција ухапсила, као и да ВВ није тражио од њега поменуту новчаницу, односно није имао намеру да набавља фалсификоване новчанице, и то најпре из разлога што из њихове комуникације и из извештаја о садржају комуникације управо произлази да су се договарали о дистрибуцији и куповини фалсификованих новчаница и то у разговорима од 09.05. и 10.05.2017. године, као и разговорима од 08.08, 09.08. и 23.08.2017. године, као и 09.03. и 09.04.2017. године, због чега су и супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА – да се у списима не налазе докази да је он правио предметне новчанице, оцењени као неосновани.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је изрека побијане пресуде неразумљива и нејасна, те да је суд дао нејасне разлоге за закључак да је окривљени ББ извршио предметно кривично дело на описани начин су такође оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд правилно имао у виду и ценио одбрану самог окривљеног ББ који је приликом давања исказа пред ВЈТ-ом у потпуности признао извршење кривичног дела, наводећи да је почетком 2016. године, негде у априлу или марту месецу упознао АА, званог “...” и то тако што је он у наведеном периоду радио у штампарији и правио позивнице за венчања, када му се АА обратио поводом штампања флајера, након чега су почели да се друже, да је пре него што је упознао АА и то месец дана пре тога, он је преко извесног ЂЂ, друга његове сестре из основне школе, упознао ЕЕ, који је радио у ..., а који је

такође штампар и који се интересовао за израду лажних динарских новчаница и који му је понудио посао у ..., објаснивши му притом да је производња лажних новчаница потребна како би хапсили лица која се баве дистрибуцијом и растурањем тих лажних новчаница, да му је ЕЕ обећавао да ће да га запосли и рекао му које папире треба да прибави за запослење, те разговоре са ЕЕ обавили су у његовој кући, односно радњи, након чега је он прибавио документацију која му је потребна, односно извештај да није осуђиван, као и да никада није улазио у ту зграду у којој ЕЕ ради, а када су се упознали ЕЕ му је показао легитимацију, а он му је веровао, при чему је навео да документацију везано за посао никад није предао никоме званично, па ни њему, али да му је ЕЕ обећао ад ће бити запослен у резервном саставу, будући да не може да прође физички тест због своје конституције, што ће му он завршити преко везе, да је направио једну новчаницу од 1.000,00 динара коју је показао и предао ЕЕ, која новчаница је прошла апарат који је он донео са собом, а за који је рекао да га је донео из БИА, након чега му је ЕЕ рекао да поправи боју и да му донесе првих 100 комада новчаница од 1.000,00 динара, што је он и учинио, на тај начин што је израдио 50 новчаница по 1.000,00 динара и 50 по 2.000,00 динара, после чега му је ЕЕ вратио исте, тврдећи да боја мора још да се доради, при чему је истакао да није могао да каже ЕЕ да то није могуће јер апарат који он поседује то не може да учини, али да може ако му ЕЕ набави бољу опрему. Суд није прихватио накнадно измењену одбрану ББ, у којој је навео да се током 2017. године није чуо са саокривљеним АА, будући да из садржине пресретнуте комуникације произлази да су разговори обављени управо током 2017. године, при чему суд правилно није прихватио ни део измењене одбране у којој је навео да је са АА покушао да направи новац, али да у томе није успео. Оваква одбрана није прихваћена јер је у супротности и са прихваћеним доказима у овом поступку, пре свега оповргнута извештајем о садржају комуникације, те по правилном налажењу првостепеног суда, дата у циљу побољшања процесног положаја и избегавања кривице, али и одређивања висине кривичне санкције, а због чега су и супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног ВВ у изјављеној жалби указује да је суд пропустио да на несумњив начин утврди намеру окривљеног да стави у оптицај фалсификовани новац, да не спори чињеницу да је код окривљеног пронађена једна новчаница од 1.000,00 динара, али да та околност сама за себе не указује да је окривљени имао намеру да такву новчаницу прибави у намери да исту стави у оптицај као праву. Овакви жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ су оцењени као неосновани, будући да је чињеница да је окривљени ВВ извршио кривично дело из члана 223 став 2 КЗ, односно да је прибављао лажни новац у намери да стави у оптицај као прави, утврђено пре свега из чињенице да је приликом хапшења пронађена код њега новчаница у апоену од 1.000,00 динара, а што произлази из потврде о привремено одузетим предметима, при чему је и окривљени у својој одбрани навео да се критичног дана састао са АА како би погледао фалсификоване новчанице и евентуално их купио, као и да му је то деловало као излаз из финансијске кризе у којој се налазио. Осим тога, из садржине комуникације, односно разговора које је ВВ водио са АА, јасно произлази да се он јесте са АА договарао око куповине и продаје фалсификованог новца, а чија садржина је наведена детаљно на страни 30 образложења побијане пресуде.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, првостепени суд је правилно извео закључак у погледу кривице окривљених и правне

квалификације, правилно налазећи да се у радњама окривљених АА и ББ стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика, а у односу на окривљеног ВВ објективна и субјективна обележја кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца окривљених АА и ББ, којима се првостепена пресуда побија уз истицање да суд није дао јасне разлоге за свој закључак да су окривљени као саизвршиоци извршили предметно кривично дело, будући да је првостепени суд управо на странама 34 и 35 обраложења побијане пресуде дао јасне разлоге на основу којих је извео правилан закључак да су окривљени управо као саизвршиоци извршили предметно кривично дело, а који разлози се не доводе у сумњу жалбеним наводима бранилаца окривљених.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, суд је ценио чињеницу да је отац малолетног детета, да није раније осуђиван, док отежавајућих околности није било. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ суд је ценио чињеницу да је он отац једног малолетног детета, да се коректно држао пред судом, док је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је раније осуђиван.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, основано се изјављеном жалбом браниоца окривљеног АА указује да је првостепени суд у односу на окривљеног АА дао мањи значај олакшавајућим околностима које стоје на његовој страни, те се основано и жалбом тужиоца указује да је првостепени суд дао пренаглашен значај олакшавајућим околностима које стоје на страни окривљеног ББ, а да је дао мањи значај отежавајућој околности која се огледа у чињеници да се ради о раније осуђиваном лицу, због чега је Апелациони суд у Београду, дајући адекватан значај свим наведеним олакшавајућим околностима у односу на оба окривљена, те отежавајућим околностима у односу на окривљеног ББ, уз правилну примену закона побијану пресуду преиначио у односу на ова два окривљена лица, у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног АА због извршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, а окривљеног ББ такође због извршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика, на казну затвора у трајању од три године. Првостепени суд је по налажењу Апелационог суда у Београду у односу на окривљеног ВВ правилно ценио све олакшавајуће околности и то чињеницу да је окривљени отац једног малолетног детета, да се издржава од свог рада, као и његово коректно држање током поступка, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је раније осуђиван, па је окривљеног правилно због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223 став 2 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да ће се овако изречена казна затвора извршити тако што ће је осуђени издржавати у

просторијама у којима станује у ..., у улици ..., са применом електронског надзора, те је окривљеном изрекао и споредну новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, при чему је Апелациони суд и окривљенима АА и ББ изрекао и новчане казне у одређеном износу од 50.000,00 динара, због кривичног дела за које су првостепеном пресудом оглашени кривим.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљених, Апелациони суд у Београду налази да ће се управо овако изреченим казнама затвора и то у трајању од једне године и шест месеци у односу на окривљеног АА и у трајању од три године у односу на окривљеног ББ, као и новчаним казнама у одређеном износу од по 50.000,00 динара у односу на ова два окривљена лица, као и казном затвора у трајању од једне године у односу на окривљеног ВВ, која ће се извршити у просторијама у којима станује и новчаном казном у одређеном износу од 30.000,00 динара, у односу на окривљене остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредби чланова 457 и 459 ЗКП-а.

Записничар
Александар Багаш,с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
мр Сретко Јанковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић